

Utrinki z raziskovalnih taborov – Ekosistemi Jadrana 2005

NETOPIRSKA SKUPINA NA BIOLOŠKEM TABORU V ČRNI GORI

Jana Mlakar in Katerina Jazbec

Kratek odlomek iz nenapisanega dnevnika netopirke v Črni gori:

»...Prispemo v vas v Črni gori. Domačine povprašamo za jame oz. cerkve, kjer bi se lahko nahajali netopirji. Napotijo nas na trdnjavo na vrhu hriba. Do tja nas vodi vijugasta pot, bližamo se vrhu. Megla ovija vrh hriba. Meglice potujejo sem in tja, ko zapiha veter. Za trenutek se nam razkrije trdnjava, pravzaprav ogromna vojaška zgradba z bunkerji za topove in jarkom naokrog. Mogočna zgradba. Obdaja jo megla, tako da vidimo le nekaj metrov pred sabo. V daljavi slišimo zvonce krav ali ovc. Vstopimo. Iščemo netopirje...«

Bunkerji. (Foto Katerina Jazbec)

Biološki pomladni tabor Društva študentov biologije je v letu 2005 potekal v Kamenovem v Črni gori, v bližini znanega letovišča Budva. Tudi na tem taboru se je zbrala skupina nadebudnih netopircev, v kateri smo bili Katerina Jazbec (vodja skupine), Jana Mlakar, Barbara Pečlin in Primož Leben in še nekaj občasno pridruženih članov, saj so zanimanje za netopirje pokazali tudi člani drugih skupin. Netopirski raziskovalni dan je trajal od ne tako

ranega jutra do precej poznih nočnih ur in kot se za prave netopirce spodobi, nam nikoli ni bilo dolgčas.

Pri našem 'običajnem' terenskem delu smo plezali do vrhov cerkvenih zvonikov, pregledovali kletne prostore samostanov, iskali v meglo zavite stare trdnjave in pregledovali stare z rastlinjem zarasle napol podrte hiše. Ob večerih smo poslušali ehokokacijske klice z ultrazvočnimi detektorji in se navduševali nad velikim številom letajočih netopirskih predstavnikov. En večer smo postavili mreže nad potok in ob jezero ter ujeli brkatega netopirja. S pomočjo domačinov smo iskali jame in jih, če so nam pot do kakšne 'pečine' ali 'špilje' znali pokazati, tudi pregledali. Obiskali smo veliko in lepo neturistično jamo (Lipska pečina), skoraj takšno kot je naša Postonjska jama; domačini pravijo, da ji »po destih dneh hoda še kar ni konca«. Zelo zanimiv terenski dan smo preživel z dvema članoma Speleološkega društva Nikšić, s katerima smo si skupaj ogledali izvir Vukova Vrela in jamo Vilino pečino. V njej smo se učili razlikovati med velikim in malim podkovnjakom, našli pa smo tudi velik kup gvana, iz katerega sklepamo, da jama služi kot zatočišče kar precej veliki koloniji netopirjev.

V Črni gori je netopirsko delo potekalo tudi malo manj običajno. Vozili smo se z motornim čolnom in lovili palamide, zbirali smo podatke za druge skupine, med vožnjo po samotnih poteh zasledovali 'nenavadne' ptice (navduševali smo se nad smrdokavro in kobilarjem) in z zelo gostoljubnimi domačini popili tudi kakšen požirek rakije.

Raziskali smo kar obsežen del območja okoli Budve. Pot nas je vodila vse do izvira Ljute v Kotorskem zalivu in preko Cetinj ter Podgorice do Nikšića. V mestu Kotor smo zvečer z obzidja nad mestom z ultrazvočnimi detektorji poslušali ehokokacijske in socialne klice mnogih predstavnikov skupine vrst belorobi/Nathusijevi netopir, razveselili pa smo se tudi občasnih preletov dolgorepih netopirjev (vrste, ki je v Sloveniji ni).

Zadnji terenski dan smo končali z velikim nasmeškom, saj smo, po precej naporni hoji po skalah v suhi strugi izvira Rijeke Crnojevića, v Obodski pečini našli kolonijo tistotih ostrouhih netopirjev. To je bil predvsem lep zaključek za tiste udeležence naše skupine, ki še nikoli prej niso videli tako številčne kolonije na enem mestu.

K Obodski pečini. (Foto Katerina Jazbec)